

daarom dat zij op oneigenlijke wijze opkomt tegen verkeersbesluiten die haar bedrijfsvoering zouden raken. Daarbij gaat het haar enkel om de nevenvorderingen zoals dwangsommen wanneer niet tijdig wordt beslist en proceskosten wanneer zij op formele punten in het gelijk wordt gesteld. De C.V. stelt dus kennelijk met geen andere reden bezwaar en (hoger) beroep in naar aanleiding van de verkeersbesluiten, dan om door middel van het incasseren van deze nevenvorderingen inkomsten te genereren uit openbare middelen. Eerder schreef ik dat de Centrale Raad van Beroep inzake een veelprocedeerder, na te hebben vastgesteld dat zijn misbruikintentie mocht worden verondersteld, toch de weg van de minste weerstand koos door het gros van zijn zaken niet-ontvankelijk te verklaren wegens gebrek aan procesbelang (zie mijn noot bij CRvB 12 april 2022, ECLI:NL:CRVB:2022:878, AB 2022/235). Wellicht kan de CRvB een voorbeeld nemen aan de mijns inziens meer zuivere insteek van de Afdeling.

9. Ook een andere overweging valt op. Zo overweegt de Afdeling dat het beroep in een van de zaken welbeschouwd ging om een bedrag van enkele euro's, waarbij de kennelijke inzet van de C.V. bij de voortzetting van de procedure uitsluitend is om in beroep en in hoger beroep een proceskostenvergoeding te verkrijgen. Gelet op het hardnekkig probleem van veelprocederen zonder redelijk doel, is het mijns inziens verdedigbaar dat de rechter in kruimelzaken de poort dichthoudt (vgl. Hof Arnhem-Leeuwarden 17 oktober 2023, ECLI:NL:GHARL:2023:8799, *Belastingblad* 2023/415 en Rb. Rotterdam (ktr.) 30 oktober 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:11765).

10. Aardig detail in de hier opgenomen uitspraak is verder nog dat de Afdeling in het kader van het procesgedrag spreekt van vereenzelviging van twee samen optrekkende entiteiten, te weten een eenmanszaak en een C.V. De werkzaamheden — eerst vervoer van melkbussen en later transporten met grote vrachtoertuigen — van een eenmanszaak werden namelijk overgenomen door de zoon, die vervolgens een C.V. oprichtte. Nadat de werkzaamheden stil vielen in verband met fiscale schulden zijn de vader, de zoon en de C.V. zich suf gaan procederen bij de bestuursrechter teneinde geldsommen (dwangsommen, proceskosten en schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn) te incasseren. De Afdeling is er — anders dan de Rechtbank Amsterdam, die de zaken in eerste aanleg afdeed — wel klaar mee en oordeelt dat dit proceduregedrag misbruik van recht oplevert, dat de zoon en een derde persoon in deze en toekomstige zaken geen beroepsmatig gemachtigden zijn (en een proceskostenvergoeding er ook om die reden voor appellanten niet in zit) en dat appellanten in een volgende procedure juist zelf geconfronteerd kunnen worden met proceskosten die

zij moeten betalen aan het bestuursorgaan wegens kennelijk onredelijk gebruik van procesbevoegdheid. Het is te hopen dat de boodschap dit keer wel aankomt. Overigens wijs ik erop dat het leerstuk van vereenzelviging buiten dit soort zaken zeer terughoudend dient te worden toegepast (zie ook ABRvS 21 augustus 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3415, AB 2024/323, m.nt. R. Stijnen).

R. Stijnen

AB 2025/154

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

12 februari 2025, nr. 202201338/1/R1

(Mr. C.J. Borman)

m.nt. T. Groot

Art. 3.1 Wro; art. 6:19 Awb

Milieurecht Totaal 2025/7799

BR 2025/32

ABkort 2025/37

ECLI:NL:RVS:2025:543

Bestemmingsplan. Herstelbesluit. Goede ruimtelijke ordening. Geluidscherm en -hinder.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad het voorziene geluidscherm uit het herstelbesluit niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening kunnen achten. In dit kader overweegt de Afdeling dat het geluidscherm een hoogte heeft van 9 m en een lengte van 470 m. De raad heeft een geluidscherm met een dergelijke omvang niet passend kunnen achten. Daarbij spelen twee omstandigheden een rol. In de eerste plaats wordt het bedrijfsperceel, waarop ook een bedrijfswoning staat, aan drie kanten en over een groot deel van de omtrek van het perceel ingesloten door het geluidscherm met een hoogte van 9 m en 470 m lang. Dat kan een beklemmend gevoel geven, gelet op de breedte van 75 m tot 116 m en de lengte van ongeveer 210 m van het bedrijfsperceel. Voor zover de raad stelt dat het uitzicht vanuit de bedrijfswoning grotendeels gericht is op de bebouwing en inrichting van het bedrijf, overweegt de Afdeling dat dit niet wegneemt dat het geluidscherm het nu nog resterende zicht vanuit de bedrijfswoning op de omgeving beperkt. Verder is niet gebleken dat de door de raad omschreven bomen het zicht op het geluidscherm in voldoende mate wegnemen. Daarnaast hebben omwonenden, waaronder appellante aan de locatie 2, zicht op het geluidscherm. In de tweede plaats is de omvang van het geluidscherm aanzienlijk tegen de achtergrond van de openheid van het gebied, waaronder de ligging aan de Lekdijk en de onbebouwde en open gronden aan de overzijde van de Lekdijk met de

bestemming 'Agrarisch met waarden – Natuur en landschap'.

Uitspraak in het geding tussen:

Appellante en anderen, te Hagestein, gemeente Vijfheerenlanden, (hierna tezamen en in enkelvoud: appellante), appellanten,
en

De raad van de gemeente Vijfheerenlanden, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2021 heeft de raad het bestemmingsplan "1e herziening Hoef en Haag" vastgesteld (hierna: het oorspronkelijke besluit).

Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Bij besluit van 22 september 2022 heeft de raad het bestemmingsplan "Herstelbesluit 1e herziening, Hoef en Haag" vastgesteld (hierna: het herstelbesluit).

Appellante en de raad hebben nader stukken ingediend.

Hoef en Haag C.V. en anderen hebben een schriftelijke uiteenzetting gegeven en nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 november 2024 waar appellante, vertegenwoordigd door appellant A en gemachtigde, bijgestaan door mr. C.A. van Kooten-de Jong, advocaat te Montfoort, en de raad, vertegenwoordigd door mr. J.A. Duijster-de Boef en M.E. van der Gun, zijn verschenen. Ook is op de zitting Hoef en Haag C.V. en anderen, vertegenwoordigd mr. M. Klijnstra, advocaat te Amsterdam, gemachtigden, als partij gehoord.

Overwegingen

Overgangsrecht inwerkingtreding Omgevingswet

4. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Op grond van artikel 4.6, derde lid, van de Invoeringswet Omgevingswet blijft op een beroep tegen een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan waarvan het ontwerp vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet ter inzage is gelegd het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het bestemmingsplan onherroepelijk is.

Het ontwerpplan is op 6 augustus 2021 ter inzage gelegd. Dat betekent dat op deze beroepsprocedure het recht, waaronder de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro), zoals dat gold vóór 1 januari 2024 van toepassing blijft.

Toetsingskader

5. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling oordeelt niet zelf of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. Daarbij kan aan de orde komen of de nadelige gevolgen van het plan onevenredig zijn in verhouding tot de met het plan te dienen doelen.

Herstelbesluit onderdeel van het geding

6. Bij besluit van 22 september 2022 heeft de raad het herstelbesluit genomen. Dit besluit vangt het oorspronkelijke besluit. Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), wordt het van rechtswege geacht onderwerp te zijn van dit geding.

Inleiding

7. Het plan voorziet vooral in woningbouw. Het plangebied ligt tussen de Lekdijk, de A27, de kern Hagestein en de recreatieplas Everstein. Het bedrijf appellante ligt in het plangebied aan de locatie 1 te Hagestein. De gronden van dit bedrijf hebben de bestemming "Bedrijf" met de functieaanduiding "specifieke vorm van bedrijf - aannemersbedrijf grond-, weg-, en waterbouw" gekregen. Het aannemersbedrijf is in heel Nederland actief en werkt aan wegen, op het water en doet onderhoud van terreinen en plantsoenen. Het bedrijf verricht vanuit dit perceel ook calamiteitendiensten in grote delen van Nederland. Dit houdt in dat het bedrijf bij een ongeval of andere calamiteit op (snel)wegen ter plaatse afzettingen regelt en herstelwerkzaamheden verricht, zoals het repareren van een vangrail. Deze calamiteitendienst draait 24 uur per dag en zeven dagen in de week.

Het plan voorziet aan drie zijden van het bedrijf in een milieuzone van 100 m. In de milieuzone kunnen woningen worden gebouwd met toepassing van een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid. Een van de voorwaarden is het oprichten van een geluidscherm van 10 m hoog en 330 m lang aan drie zijden van het bedrijf.

Appellante kan zich hier niet mee verenigen. Appellante betoogt met name dat een geluidscherm van 10 m hoog aan drie zijden van zijn perceel in strijd is met een goede ruimtelijke ordening vanwege de negatieve gevolgen voor de woonomgeving van de indieners van het beroep en dat de voorziene woningbouw zal leiden tot een ernstige belemmering van de bedrijfsactiviteiten. Tot de indieners van het beroep horen naast het genoemde bedrijf onder

meer appellant A, wonend in de bedrijfswoning aan de locatie 1, en de appellant B, wonend aan de locatie 2.

8. Naar aanleiding van de beroepsgronden heeft de raad een herstelbesluit vastgesteld. Daarin heeft het geluidscherm een hoogte van 9 m en een lengte van 470 m. Appellante kan zich ook niet verenigen met het herstelbesluit.

Omdat het herstelbesluit het oorspronkelijke besluit heeft vervangen, zal de Afdeling eerst het beroep van rechtswege tegen het herstelbesluit bespreken. Daarna zal de Afdeling bezien of er nog belang bestaat bij een beoordeling van het oorspronkelijke besluit.

Het herstelbesluit

9. Appellante acht het geluidscherm uit het herstelbesluit in strijd met een goede ruimtelijke ordening vanwege de grote hoogte, de grote lengte en de ligging aan drie zijden van het perceel waarop zijn bedrijf en zijn bedrijfswoning zijn gevestigd. Het geluidscherm past volgens hem niet in een woongebied met een landelijk karakter en uitzicht op de Lekdijk. Het geluidscherm zal imposant zijn, een beklemmend gevoel geven en afbreuk doen aan het landschap en het karakter van het gebied waaronder het zicht vanaf de Lekdijk, aldus appellante.

9.1. De raad stelt in het kader van het relativiteitsvereiste uit artikel 8:69a van de Awb dat appellante alleen kan opkomen voor zijn eigen belangen en niet voor de belangen van de toekomstige bewoners van de nieuw voorziene woningen. Wat daar verder ook van zij, overweegt de Afdeling dat de beroepsgrond betrekking heeft op de eigen belangen van appellante. Tot de indieners van het beroep horen naast het bedrijf onder meer de bewoner van de bedrijfswoning aan de locatie 1 dat volgens het plan aan drie zijden zal worden omsloten door het geluidscherm en de bewoner van de woning aan de locatie 2 dat in de directe nabijheid aan de buitentzijde van het beoogde geluidscherm staat.

9.2. Het herstelbesluit voorziet voor de gronden van het bedrijf van appellante in de bestemming "Bedrijf" met de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - aannemersbedrijf grond-, weg-, en waterbouw". De bestemmingsregeling is neergelegd in artikel 4 van de planregels.

Aan drie zijden van het bedrijf voorziet het plan in de bestemming "Woongebied". De bestemmingsregeling is neergelegd in artikel 13 van de planregels. Deze bestemming staat woningen toe.

Ter plaatse van de daartoe opgenomen aanduiding "overige zone - geluidscherm" is op grond van artikel 13.2.4 een geluidscherm van 9 m hoog toegestaan. Op de verbeelding heeft dat scherm een lengte van 470 m.

Voor een strook van 100 m aan drie zijden van het bedrijf is de aanduiding "milieuzone - zones

Wet milieubeheer" opgenomen. Artikel 22.2.1 voorziet in een verbodsbepaling om daar milieugevoelige functies op te richten. Artikel 22.2.2 voorziet in een afwijkingsbevoegdheid om daar milieugevoelige functies te bouwen. Een van de voorwaarden is het oprichten van het geluidscherm. Zie voor artikel 22.2.1 en artikel 22.2.2 van de planregels van het herstelbesluit de bijlage bij deze uitspraak.

9.3. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad het voorziene geluidscherm uit het herstelbesluit niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening kunnen achten. In dit kader overweegt de Afdeling dat het geluidscherm een hoogte heeft van 9 m en een lengte van 470 m. De raad heeft een geluidscherm met een dergelijke omvang niet passend kunnen achten. Daarbij spelen twee omstandigheden een rol. In de eerste plaats wordt het bedrijfsperceel, waarop ook een bedrijfswoning staat, aan drie kanten en over een groot deel van de omtrek van het perceel ingesloten door het geluidscherm met een hoogte van 9 m en 470 m lang. Dat kan een beklemmend gevoel geven, gelet op de breedte van 75 m tot 116 m en de lengte van ongeveer 210 m van het bedrijfsperceel. Voor zover de raad stelt dat het uitzicht vanuit de bedrijfswoning grotendeels gericht is op de bebouwing en inrichting van het bedrijf, overweegt de Afdeling dat dit niet wegneemt dat het geluidscherm het nu nog resterende zicht vanuit de bedrijfswoning op de omgeving beperkt. Verder is niet gebleken dat de door de raad omschreven bomen het zicht op het geluidscherm in voldoende mate wegnemen. Daarnaast hebben omwonenden, waaronder appellante aan de locatie 2, zicht op het geluidscherm. In de tweede plaats is de omvang van het geluidscherm aanzienlijk tegen de achtergrond van de openheid van het gebied, waaronder de ligging aan de Lekdijk en de onbebouwde en open gronden aan de overzijde van de Lekdijk met de bestemming "Agrarisch met waarden - Natuur en landschap".

De raad heeft niet mogen concluderen dat het herstelbesluit strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Het herstelbesluit is daarom in strijd met artikel 3.1 van de Wro. Het betoog slaagt.

10. Gelet op wat appellante heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het herstelbesluit is genomen in strijd met een goede ruimtelijke ordening als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Wro, wat betreft de afwijkingsbevoegdheid voor woningbouw binnen de milieuzone en het geluidscherm. Het beroep is gegrond, zodat het herstelbesluit in zoverre moet worden vernietigd. De vernietiging heeft betrekking op de hierna in het dictum genoemde onderdelen.

11. Gelet op het vorenstaande behoeven de overige beroepsgronden tegen het herstelbesluit geen bespreking meer.

Het oorspronkelijke besluit

12. Omdat het beroep tegen het herstelbesluit gegrond is en dit besluit voor zover van belang wordt vernietigd, heeft appellante belang bij een inhoudelijke bespreking van zijn beroep tegen het oorspronkelijke besluit.

13. Appellante acht het geluidsschermbesluit in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij voert hij dezelfde argumenten aan als tegen het herstelbesluit.

13.1. In het oorspronkelijke besluit heeft het geluidsschermbesluit een hoogte van 10 m, een lengte van 330 m en een enigszins andere ligging dan in het herstelbesluit. Ook is de bewoording van de wijzigingsvoorwaarden op onderdelen anders. Zie voor artikel 22.2.1 en artikel 22.2.2 van de planregels van het oorspronkelijke besluit de bijlage bij deze uitspraak.

13.2. De Afdeling komt ten aanzien van het oorspronkelijke besluit tot dezelfde conclusie als hierboven ten aanzien van het herstelbesluit is verwoord. Het oorspronkelijke besluit is daarom in strijd met artikel 3.1 van de Wro. Het betoog slaagt.

13.3. Gelet op wat appellante heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het oorspronkelijke besluit is genomen in strijd met een goede ruimtelijke ordening als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Wro, wat betreft de afwijkingsbevoegdheid voor woningbouw binnen de milieuzone en het geluidsschermbesluit. Het beroep is gegrond, zodat het oorspronkelijke besluit in zoverre moet worden vernietigd. De vernietiging heeft betrekking op de hierna in het dictum genoemde onderdelen.

13.4. Gelet op het vorenstaande behoeven de overige beroepsgronden tegen het oorspronkelijke besluit geen bespreking meer.

Proceskostenveroordeling

14. De raad moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspreek van de Raad van State:

I. verklaart het beroep tegen het herstelbesluit van 22 september 2022 tot vaststelling van het "Herstelbesluit 1e herziening, Hoef en Haag" gegrond;

II. vernietigt het herstelbesluit van 22 september 2022 tot vaststelling van het "Herstelbesluit 1e herziening, Hoef en Haag" voor zover het betreft:

— het plandeel met de bestemming "Woongebied" met de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - afwijking bouwhoogte niet toegestaan", de aanduiding "milieuzone - zones wet milieubeheer" en gedeeltelijk de aanduiding "overige zone geluidsschermbesluit";

— de afwijkingsbevoegdheid uit artikel 22.2.2 van de planregels;

— het geluidsschermbesluit zoals voorzien in de planregels in artikel 13.1, onder f, en artikel 13.2.4;

III. verklaart het beroep tegen het oorspronkelijke besluit van 14 december 2021 tot vaststelling van het bestemmingsplan "1e herziening Hoef en Haag" gegrond;

IV. vernietigt het oorspronkelijke besluit van 14 december 2021 tot vaststelling van het bestemmingsplan "1e herziening Hoef en Haag" voor zover het betreft:

— het plandeel met de bestemming "Woongebied" met de aanduiding "milieuzone - zones wet milieubeheer" en gedeeltelijk de aanduiding "overige zone - geluidsschermbesluit";

— de aanduiding "overige zone - geluidsschermbesluit" ter plaatse van de bestemming "Bedrijf";

— de aanduiding "overige zone - geluidsschermbesluit" ter plaatse van de bestemming "Agrarisch";

— de afwijkingsbevoegdheid uit artikel 22.2.2 van de planregels;

— het geluidsschermbesluit zoals voorzien in de planregels in artikel 3.1, onder b, artikel 3.2, onder f, laatste rij van de tabel, artikel 4.1, onder c, artikel 4.2, onder c, laatste rij van de tabel, artikel 13.1, onder f, en artikel 13.2.4;

V. veroordeelt de raad van de gemeente Vijfheerenlanden tot vergoeding van bij appellante en anderen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.267,50, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

VI. gelast dat de raad van de gemeente Vijfheerenlanden aan appellante en anderen het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 365 vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Noot

1. Dat wij in Nederland voor een enorme woningbouwopgave staan is geen publiek geheim. Uit de Primos-prognose 2023 van ABF Research blijkt dat de Woningbouwopgave stijgt naar 981.000 tot en met 2030 (rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2023/07/12/woningbouwopgave-stijgt-naar-981.000-tot-en-met-2030, laatst geraadpleegd op 5 april 2025). Uit de meeste recente prognose van Primos, daterend van juli 2024, blijkt zelfs dat het woningtekort verder stijgt naar 4,9% en dat 100.000 woningen per jaar nodig zijn om de bestaanszekerheid van mensen niet te belemmeren

(rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2024/07/12/seinen-op-groen-om-jaarlijks-100.000-nieuwe-woningen-te-bouwen, laatst geraadpleegd op 5 april 2025). Binnen onze Trias politica staan alle seinen op groen om aan die woningbouwopgave te voldoen. Zo geeft de Afdeling sinds 1 juli 2024 één jaar lang grote woningbouwprojecten voorrang in behandeling. Het streven is om zo tot de zomer van 2025 zaken op zitting te behandelen die in totaal zo'n 65.000 woningen mogelijk maken

(raadvanstate.nl/voorrang-woningbouwzaken, laatst geraadpleegd op 5 april 2025). En ook het kabinet met het wetsvoorstel Wet versterking regie volkshuisvesting (*Kamerstukken II* 2023/24, 36 512, nrs. 1 en 3) en bestuursorganen zetten vol in op woningbouw (onder andere nlnieuws.nl/nieuws/346862/zeventien-gemeenten-komen-met-eigen-plan-om-woningbouw-in-stroomversnelling-te-brengen, laatst geraadpleegd op 5 april 2025). Dat het, ondanks alle goede bedoelingen en beoogde voortvarendheid, ook wel eens misgaat met het inpassen van woningbouw in een dichtbevolkt land als dat van ons (eenvandaag.avrotros.nl/item/is-ons-land-vol-dat-hangt-ervan-af-of-je-nederland-ziet-als-een-dichtbevolkt-land-of-een-dunbevolkte-stad/, laatst geraadpleegd op 5 april 2025), laat de hier geannoteerde uitspraak zien.

2. Wat was er aan de hand? In de gemeente Vijfheerenlanden is een bedrijf gevestigd dat in heel Nederland actief is en werkt aan wegen, op het water en onderhoud doet van terreinen en plantsoenen. Het bedrijf verricht ook 24 uur per dag, 7 dagen in de weken calamiteitendiensten in grote delen van Nederland. Aan drie zijden van dit bedrijf voorziet het bestemmingsplan '1e herziening Hoef en Haag' in een milieuzone, waarin slechts woningen zijn toegestaan met toepassing van een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid. Een van de voorwaarden daarvan is het oprichten van een geluidscherm van 10 meter hoog en 330 meter lang aan drie zijden van het bedrijf. Het bedrijf, de bewoner van de bedrijfswoning en een omwonende stellen beroep in tegen de vaststelling van het bestemmingsplan bij de Afdeling. In dit beroep ziet de gemeenteraad aanleiding een herstelbesluit te nemen; de afmetingen van het geluidscherm wijzigen in 9 meter hoog en 470 meter lang. Desondanks is de Afdeling met appellanten van oordeel dat een geluidscherm van deze omvang in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij acht de Afdeling van belang dat (1) het bedrijf wordt ingesloten, hetgeen een belemmerend gevoel kan geven, (2) het resterende uitzicht vanuit de bedrijfswoning verder wordt beperkt, (3) de bomen het zicht op het geluidscherm niet in voldoende mate wegnemen en tot slot, (4) de combinatie van de huidige openheid van het gebied en de dichtheid door het geluidscherm.

3. Niet alleen is deze uitspraak interessant omdat hiermee wordt onderstreept dat, ondanks het enorme belang bij woningbouw, voorop staat dat verschillende functies – in dit geval een bedrijf en woningbouw – moeten passen bij elkaar wil sprake zijn van een goede ruimtelijke ordening, maar ook dat 'quick fixes' in de ruimtelijke ordening niet bestaan (zie ook ABRvS 19 maart 2025, ECLI:NL:RVS:2025:1178 over de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een geluidscherm en ABRvS 29 januari 2025, ECLI:NL:RVS:2025:320). De onverenigbaarheid van bepaalde functies is, anders gezegd, niet altijd zomaar opgelost door een 'muur' te bouwen, ook al lijkt er in het huidige tijdsgewricht wel veel mogelijk (vergelijk ABRvS 19 maart 2025, ECLI:NL:RVS:2025:1183 en ABRvS 17 april 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1612).

T. Groot

AB 2025/155

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

7 maart 2025, nr. RvVb-UDN-2425-0595,

nr. 2425-RvVb-0507-UDN

(Mr. C. Smeyers)

m.nt. S. Bakker*

Art. 10 Verordening (EU) 2023/839 (LULUCF-Verordening)

Vlaamse procedure. Verzoek tot vernietiging van vergunningbesluit wegens strijd met LULUCF-Verordening. LULUCF-Verordening legt geen verplichtingen op projectniveau op. Vergunning blijft in stand.

Wat betreft de bewering van de verzoekende partij dat het bestreden project onverenigbaar zou zijn met de LULUCF-doelstellingen, kan het volgende worden opgemerkt. De Raad wijst erop dat de 'no-debit rule' wordt berekend als (1) de totale som van de totale hoeveelheid emissies en de totale hoeveelheid verwijderingen (2) op het grondgebied van een lidstaat (3) in alle in artikel 2, eerste lid van de Verordening genoemde boekhoudcategorieën voor land. Uit de LULUCF-Verordening volgt dan ook niet dat een project geen CO₂-emissie mag veroorzaken, wel dat de koolstofvoorraden in hun geheel niet mogen afnemen. Dat het bestreden project gepaard zou gaan met een CO₂-emissie, betekent dan ook nog niet dat het niet verenigbaar is met de LULUCF-doelstellingen en de 'no-debit rule'. Waar de verzoekende partij stelt dat er uitdrukkelijk voorbij wordt gegaan aan de 'no-debit rule' omwille van het enkele feit dat het boscompensa-

* S. Bakker is promovendus aan de Vaksectie Bestuursrecht van de Radboud Universiteit.